

Hvad angaaer t. til Hunsbhravens Fremme 8,600 Rb., har Udvalget Intet høvt at bemærke. — Med Hensyn til u 1: Veivæsenet, har Udvalget tilladt sig at opstille de dertil forlangte Belyb paa en noget anden Maade end i Lovforslaget, dog saaledes, at det ikke berøver ønsker Afstemning; det er nemlig kun sleet som en Dplysning. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henvise det ærede Thing til hvad derom findes i Betænkningen.

Hvad u. 1. 8. angaaer, er der i Finantslovsforslaget indløbet den Trykfeil, at der staaer 3 Mill istedetfor 4 Mill, hvilket bliver at rette. Svorelses Belyb under u. 1. 5: Til Vedligeholdelse af de paa Kjøbenhavn's Amts Grund beliggende Strækninger af gamle Kongevei, Smallegaden, Fasanveien og Værnedamsveien, fremkommer, har Udvalget oplyst i Betænkningen under Nr. 24. Under u. 1. 9. er der af den ærede Indenrigsminister stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at en afflediget Veiofphynsmand, som, efterat have været Underofficieer i Armeen, har tjent Veivæsenet i 30 Aar og er overmaade vel anbefalet, faaer 60 Rb. mere end den sædvanlige Understøttelse af 140 Rb., atkfaa i det Hele 200 Rb. Udvalget har fundet dette billigt og skal henstille til det høitærede Thing at bevilge det.

Rnudsen: Udvalget har i dets Betænkning foreslaaet, at Landstutteriet skal bortfalde, dog saaledes, at der bevilges de fornødne Penge midler for ¼ Aar, i hvilken Tid Udvalget antager, at Landstutteriets Eiendele helbig ville kunne realiseres. Det ærede Udvalg begrunder dette Forslag deels paa, at det Lovforslag, som ifølge Stutteriloven af 1852 skulde fremlægges til Ordningen og Organiseringen af Landstutteriet, endnu ikke er fremkommen, og deels paa det Abnorme og Uheldige i en fremtidig Dpetholdelse af denne Anstalt alene gennem Bevilgelse i Finantsloven. Endvidere antager Udvalget, at denne Sag nu er bragt saavidt frem, at den vil blive opretholdt og bragt videre fremad ubelukkende ved private Midler. Jeg skal ikke paa Sagens nærværende Standpunkt, idetmindste ikke saalænge Discussionen ikke giver mig Anledning dertil, udtale nogen bestemt eller

afgjørende Formening om, hvorvidt Landstutteriet i det Hele eller i dets nærværende Skikkelse bør opretholdes. Kun saameget troer jeg foreløbig at burde udtale, at det for mig staaer meget tvivlsomt, hvorvidt Hestevælden, denne for en stor Deel af Landet saa vigtige Indtægtskilde, kan bestaae, saaledes som den bør, og gaae fremad ubelukkende ved privat Interesse og private Midler. Men hvad jeg navnlig vil fremhæve og stærkt inhævere, det er, at det forekommer mig meget uheldigt og aldeles ikke paa sin rette Plads, ved et Endringsforslag af Udvalget til Finantsloven og alene under Finantslovens Behandling at tage nogen afgjørende Bestemmelse om, hvorvidt Landstutteriet skal nedlægges eller ikke. Det er en Sag af en saa vigtig og indgribende Betydning, at jeg ikke troer, at den tilfulde og i sin fulde Udstrækning bør afgjøres ved et simpelt Endringsforslag her til Finantsloven. Jeg troer, at først naar det i Loven af 1852 paabudne Lovforslag foreligger, som maa gaae ud paa at ordne dette Forhold, Landstutteriet vedkommende, at først, siger jeg, ved et saadant Lovforslags Behandling her i Thinget vil denne Sag kunne erholde en tilstrækkelig grundig Undersøgelse og Afgjørelse. For at raade Bod paa hvad Udvalget har foreslaaet; har et æret Medlem og jeg i Forening stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at det i Finantsloven budgetterede Belyb til Landstutteriet skal blive staaende for et Aar, dog med Undtagelse af den Sum af 2,100 Rb., der er budgetteret til Indkjøb af Landbesselere. Vi have troet, at Sagen staaer saa vaklende og tvivlsom med Hensyn til Landstutteriets Bestaaen eller Ikkebestaaen, at forinden en Afgjørelse i saa Henseende er bragt tilveie, vil det være mindre rigtigt i dette Aar at gjøre Indkjøb af Landbesselere; men jeg maa bestemt paastaae, at det er uheldigt allerede nu at tage afgjørende Beslutning om, hvorvidt Landstutteriet skal nedlægges eller ikke; naar nu hertil kommer, at Udvalget har troet, at Landstutteriets Eiendele helbigt ville kunne realiseres i Løbet af et Fjerdingaar, saa troer jeg, at Udvalget i saa Henseende ikke er rigtig paa det Reene; det maa staae klart for Enhver, at en saadan Realisation, saavel af Landstutteriets Hestebestand som af dets øvrige Eiendele